

Uf Ungdom og Galsskab.

Wilhelmine.

Andantino.

Seg er end - nu

6.

Si vets Baar, men ven - ne - løs jeg her maa fla - ge. Fra mit - ne spæ - de

Barn - doms Nar en grum Ty - ran - ud - gior min Pla - ge. ah! A - mor! de un - ge

Hier - ters Ven! - fels mig, og end min Kla - ge, - fels mig og

end min Kla - ge!

Du Puy.

Jeg er endnu i Livets Vaar;
 men venneløs jeg her maa flage.
 Fra mine spæde Barndoms Aar
 en grim Tyran udgier min Plage.
 Amor! de unge Hjerters Ven!
 frels mig, og mine Qvaler end!

Skal jeg, ukendt med Ungdoms Lyst,
 vansinægte i min Lealdoms Kiæde?
 En Stemme hvirvler i mit Bryst:
 at ogsaa jeg blev født til Glæde!
 Amor, de unge Hjerters Ven!
 frels mig, og mine Qvaler end!

O hvilken Nøst lod for min Siæl!
 Dens Toner i min Dæm gienlyde!
 O, Stemme lover du mig Held?
 vil Skæbnen snart min Lænke bryde?
 Amor, de unge Hjerters Ven!
 frels mig, og mine Qvaler end!